

A

*

• ROMÂNIA
JCURTEA DE APEL TIMIȘOARA
JSECȚIA CONTENCIOS
ADMINISTRAȚIA FINANTELOR PUBLICE
; DOSAR NR.

0

DECIZIA CIVILĂ NR. ...

t

S-a luat în examinare recursul declarat de reclamantul recurent X împotriva sentinței civile nr....., pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr....., în contradictoriu cu părțile intimate Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă avocatÎn substituirea avocatuluiîn reprezentarea reclamantului recurent, lipsă fiind părțile intimite.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că s-a depus de către părțile intimite, întâmpinări care se comunică reprezentantului reclamantului recurent.

Nemaifiind formulate cereri instanța acordă cuvântul în susținerea recursului.

Reprezentantul reclamantului recurent solicită admiterea recursului așa cum a fost formulat, în subsidiar casarea sentinței atacate cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanță, fără cheltuieli de judecată.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, instanța reține următoarele : Prin acțiunea înregistrată la data de....., reclamantul X a chemat în judecată pe părțile Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și a cerut anularea Deciziei nr..... emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.emisă de Administrația Finanțelor Publice Arad.

cauză a unei expertize contabile, expertiză a! cărui raport a fost întocmit de expert

La termenul de judecată din2008 Tribunalul a dispus efectuarea în

.....și se află la filele 110-123 din dosar, unde în concluziile sale prevede că totalul majorărilor de întârziere datorate de către reclamant se ridică la suma de lei.

Prin sentința civilă nr.....2009 s-a respins acțiunea formulată de reclamantul X , împotriva părților Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad, pentru anularea Deciziei nr.....2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale

9

nr..1007 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului ARAD fără cheltuieli de judecată.

Tribunalul Arad a reținut în motivarea hotărârii că prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr....., în temeiul art.88 lit. c și art 119 FARA procedură civilă, au fost stabilite în sarcina reclamantului obligații accesorii reprezentând majorări de întârziere în

sumă delei calculate pentru perioadă 19.03.2005-31.12.2007 pentru neplata la termenul legal a impozitului pe venitul global, a plăților anticipate și a impozitului aferent veniturilor din profesii liberale și comerciale cu scadențe cuprinse între 15.12.2001-05.02.2007.

Întrucât aceste obligații principale provin din sume de plată (datorate) aferente unor ani diferiți - cuprinse în decizii de impunere anuală sau impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente diferite - deci cu scadențe diferite, iar în cadrul aceleiași scadențe, cu aplicarea corespunzătoare a procentelor legale de majorări de întârziere în perioadele respective, stabilirea accesoriilor s-a făcut prin mai multe decizii distincte, respectiv nr.....-.....2008 care au fost cuprinse ca și componente ale unei decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

Tribunalul a reținut că DECIZIILE CU NUMERELE2008 nu există în formă separată ci așa cum a fost concepută Decizia nr.....2008. pentru motivele menționate mai sus.

Titlurile de creanță pentru care s-au calculat accesorii identificate conform mențiunilor din Decizia nr.....2005 sunt cele aflate la filele 70-81 și au fost comunicate reclamantului, unele prin semnătură de primire, iar altele prin poștă (filele 175-176).

Mai mult. prin neplata obligațiilor fiscale la termen, titlurile de creanță au devenit titluri executorii conform art. 141 (2) (fost 137 înainte de republicare) Cod procedură fiscală, care au fost atacate pe calea contestației la executare (filele 83-94, 42-50) și menținute de instanțele de judecată.

Expertul desemnat în cauză a verificat titlurile de creanță conform datelor de identificare din decizie și modul de calcul al accesoriilor și a stabilit că raportat la titlul de creanță, organul fiscal a calculat corect accesorii de natura majorărilor de întârziere în sumă delei.

Instanța de fond și-a însușit concluziile raportului de expertiză fără a lua în considerare variantele cerute de reclamant prin obiecțiuni, apreciindu-le ca nerelevante.

Ca urmare, în condițiile în care reclamantul nu a achitat în termen obligațiile fiscale cu scadență în perioada 15.12.2001-05.02.2007, Tribunalul a reținut că reclamantul datorează conform art.119 Cod procedură civilă majorări în sumă delei calculate pentru perioada 19.03.2005-31.12.2007. apreciind astfel că atât Decizia nr.....2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice cât și Decizia nr.2008 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad sunt temeinice și legale.

Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamantul X , solicitând admiterea recursului, în principal modificarea în tot a sentinței recurate. în sensul admiterii acțiunii iar în subsidiar, casarea sentinței și trimiterea cauzei spre rejudecare la prima instanță, cu cheltuieli de judecată.

În motivare se arată că Hotărârea nu cuprinde motivele pe care se sprijină, ceea ce atrage motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 7 C.pr.civ.

Prin sentința recurată. prima instanță a ignorat motivele de nelegalitate dezvoltate pe parcursul judecării în fond a cauzei. Deși formal o serie de argumente

^{sun*} contrazise, nu se poate desluși considerentul concret care a condus la soluția instanței.

: În ciuda faptului că a argumentat extins nulitatea actului administrativ fiscal pentru lipsa motivării, prima instanță a arătat că „pe lângă faptul că lipsa motivării în fapt a actului administrativ fiscal nu atrage nulitatea actului”, fără a infirma în vreun fel trimiterea la literatura de specialitate, la practica internă dar și jurisprudența europeană, care toate contrazic flagrant o astfel de susținere. Motivarea sentinței este și contradictoriu, întrucât se arată că denumirea bazei de impozitare echivalează cu o motivare în fapt.

Din analiza considerentelor hotărârii atacate se desprinde în mod inechivoc ;" următoarea concluzie: instanța de fond absolutizează valoarea susținerilor părților, - deci și prin aceasta încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil, din mai multe puncte de vedere.

Definirea și limitele unei motivări corespunzătoare au fost conturate prin jurisprudența în materia protecției europene a drepturilor omului. Curtea CEDO a arătat, în cauza Hadjianastassiou c. Greciei, că dreptul la un proces echitabil presupune posibilitatea justițiabililor de a se convinge că s-a făcut dreptate și că judecătorul a examinat probele administrate. Conform interpretării constant oferite de Curte, art. 6 al Convenției implică mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului și-a confirmat întru totul jurisprudența conform careia nemotivarea hotărârilor judecătorești încalcă dreptul la un proces echitabil, prin Hotărârea din 28.04.2005 asupra Cererii nr. 57/808/00, cauza Albina. împotriva României, publicată în M.O. nr. 1049/25.11.2005 punctul 30 ;"Curtea reamintește că dreptul la un proces echitabil garantat de art.6 .1 din Convenție include printre altele dreptul părților de a prezenta observațiile pe care le consideră pertinente pentru cauza lor. Întrucât Convenția nu are drept scop garantarea unor drepturi teoretice sau iluzorii, cu drepturi concrete și efective, acest drept nu poate fi considerat efectiv decât dacă aceste observații sunt în mod real „ascultate” adică în mod corect examinate de către instanța sesizată. Altfel spus, art. 6 implică mai ales în sarcina „instanței” obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța.

Din perspectiva acestor interpretări, nu poate fi contestat că menținerea în speță a hotărârii recurate ar avea drept consecință încălcarea dreptului subscrisului la un proces echitabil.

Hotărârea a fost dată cu încălcarea și aplicarea greșită a legii, ceea ce atrage motivul de recurs prevăzut fr art. 304 punctul 9 C.pr.civ.

Consecința inexistenței unei motivări corespunzătoare este caracterul vădit nelegal al sentinței recurate, din mai multe puncte de vedere.

În ceea ce privește nulitatea actelor pentru lipsa motivării, respectiv pentru imposibilitatea obiectivă de identificare a obligațiilor principale care au generat emiterea actului atacat.

În motivare prima instanță a susținut că „actele administrative fiscale nu pot fi încheiate într-o formă rudimentară pentru a fi pe înțelesul tuturor” Din aceasta afirmație rezultă fără îndoială părănirea instanței de fond pentru intimate, întrucât conduce la concluzia potrivit căreia actele fiscale nu sunt supuse nici unei exigențe, întrucât ele nu trebuie înțelese de către destinatarii lor.

Relevanța motivării acțiunii introductive nu a fost aceea că nu a înțeles că -',.? este obligația fiscală principală la care au fost calculate accesoriiile, ci aceea că nu^Q *'^peate'înțelege aspectul indicat, fapt confirmat chiar de raportul de expertiză pe ca instanța de fond și-a întemeiat concluziile, și chiar de considerentele sentinței.

În soluționarea contestației, se arată faptul că deciziile respective au fost comunicate. Ceea ce s-a comunicat însă este doar decizia menționată în petitul acțiunii care în conținutul său menționează mai multe numere de decizii, despre a căror existență separată nu are cunoștință. Justificarea pentru emiterea unui ac format din mai multe acte distincte, fiecare purtând un alt număr, este greu de înțeles, aspect care singur ar fi suficient pentru admiterea acțiunii.^a

Referitor la fondul cauzei se arată că pârâinerea primei instanțe, dovedită deja prin afirmația potrivit căreia actele administrativ fiscale nu trebuie să conțină garanții care să permită înțelegerea lor de către destinatari, rezultă și din modul în care a gestionat administrarea probatoriului.

Conform acestora, deși pentru început s-a indicat punctual deciziile de impunere la care se pretinde că au fost calculate accesoriiile, chiar dacă nu s-ar fi luat în considerare o parte dintre acestea, suma ar fi rămas neschimbată.

În condițiile în care mai multe decizii de impunere au generat obligații accesorii.. Este de presupus că mai puține decizii de impunere *ar* genera obligații accesorii mai scăzute. Tocmai acesta este considerentul pentru care a solicitat

p
efectuarea unei expertize contrare, pentru a lămuri contradicția evidentă din conținutul raportului inițial.

c

În concluzie, în subsidiar, pentru ipoteza cu totul excepțională în care se vor însuși concluziile primei instanțe, potrivit căreia actele administrativ fiscale nu trebuie înțelese de altcineva în afară de emitentul lor, se impune casarea sentinței recurate și trimiterea cauzei spre rejudecare primei instanțe pentru efectuarea unei expertize contrare, care să lămurească toate aspectele de fond.

În drept, recurentul a invocat disp. Art. 304 pct. 7 și 9 C. pr. Civilă.

La dosar pârâtele intime au depus întâmpinări, solicitând respingerea recursului și menținerea hotărârii atacate ca temeinică și legală.

A.F.P. Arad a arătat că prima instanță în motivarea hotărârii atacate a apreciat corect raportul de drept material și fiscal dedus judecății, mai ales că a dispus și o expertizare făcută de un consultant fiscal, de notorietate în domeniu, concluziile aceste; expertiză fiind în concordanță cu acțiunile și procedurile inițiate de către orașul fiscal, fiind confirmat debitul datorat bugetului așezat consolidat. În sumă de

Potrivit practicii și doctrinei art. 304 punctul 7 C.pr.civ. consacră ideea că o hotărâre ar putea fi modificată dacă există contradicție între considerente și dispozitiv. În sensul că dintr-o parte a hotărârii rezulta că acțiunea este întemeiată, iar din altă parte, că nu este întemeiată, astfel că nu se poate ști ce anume a hotărât instanța.

Din practică rezultă că ..judecătorul este obligat să motiveze soluția dată fiecărui capăt de cerere, iar nu să răspundă tuturor argumentelor invocate de părți în susținerea acestor capete de cerere.

La finalul considerentelor sentinței SE APRECIAZA CORECT CA RAPORTUL DE expertiza efectuat în cauză, expertiza fiind efectuată de o persoană autorizată în domeniul specializat al fiscalității, respingând pe cale de consecință ca neîntemeiată acțiunea formulată de contestator.

Prin întâmpinarea depusă la dosar pârâta intimată D.G.F.P. Arad a solicitat respingerea recursului și menținerea sentinței atacate ca temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării formulată de D.G.F.P. Arad se arată că referitor la motivele de recurs prin care reclamantul recurent susține că din conținutul actului administrativ nu se poate identifica obligația principală iar prima instanță ar fi ignorat motivele de nelegalitate când s-a pronunțat pe excepția prescripției dreptului de a stabili obligații fiscale precizează faptul că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.....2008 au fost calculate în sarcina reclamantului recurent accesorii reprezentând majorări de întârziere-calculate în perioada 19.03.2005 - 31.12.2007 în sumă totală delei pentru neplata la termenul legal a impozitului pe venitul global, a plăților anticipate și a impozitului aferent veniturilor din profesii libere și comerciale cu scadențe cuprinse între 15.12.2001 -05.02.2007.

Prin Deciziile nr.emise de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad la data de.....2008 au fost calculate majorări de întârziere pentru neplata la termen a debitelor reprezentând impozit pe venitul global, plăți anticipate și impozit pe venituri din profesii libere și comerciale fiecare decizie cuprinzând documentul prin care s-au individualizat sumele de plată cu scadențele de plată aferente, perioada pentru care au fost calculate majorările de întârziere, debitul care nu a fost achitat în termenul legal de plată și pentru care s-au calculat accesorii, numărul de zile și cota de calcul a majorărilor de întârziere precum și cuantumul majorărilor de întârziere calculate prin decizia respectivă.

Termenele prevăzute la art. 91 se întrerup și se suspendă în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune potrivit dreptului comun.

Termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligației fiscale se suspendă pe perioada cuprinsă între momentul începerii inspecției fiscale și momentul emiterii deciziei de impunere ca urmare a efectuării inspecției fiscale."

Față de prevederile legale arată că termenul de prescripție a dreptului organelor de inspecție fiscală de a stabili obligații fiscale pe anul 2001 începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală - respectiv 1 ianuarie 2002; astfel, termenul de 5 ani privind dreptul organelor de control de a stabili obligații fiscale suplimentare se împlinea la data de 31.12.2006.

Din documentele existente a rezultat că împotriva reclamantului a fost pornită «executarea silită în 14.09.2006 prin somația nr.și titlurile executorii nr.și nr.comunicate acestuia la data de 17.10.2006, termenul de prescripție de 5 ani fiind întrerupt, astfel încât arată că dreptul organelor de inspecție de a stabili accesorii nu era prescris la data emiterii Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.....2008.

Referitor la susținerea reclamantului că „Decizia atacată este nemotivată”, arată următoarele :

În analiza documentelor existente a rezultat că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.....2008 au fost calculate în sarcina reclamantului accesorii reprezentând majorări de întârziere în sumă delei pentru neplata la termenul legal a plăților anticipate și a impozitului aferent veniturilor din profesii libere și comerciale cu scadențe cuprinse între 19.03.2005 - 31.12.2007, în cuprinsul acesteia fiind invocate ca temeiuri legale, prevederile art. 88 litera c și art. 119 din O.G. nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Referitor la afirmația reclamantului recurent că „Orice act administrativ fiscal nemotivat este lovit de nulitate” arată că legiuitorul referitor la nulitatea actului administrativ fiscal dispune la art. 46 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală că :

Nulitatea actului administrativ fiscal

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele . prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art.43 alin. 3, atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu”, astfel că lipsa elementului prevăzut fa art. 43 aliniatul 2 litera f temeiul de drept nu conduce la nulitatea actului administrativ atacat.

Învederează că prima instanță, având în vedere considerentele expuse în întâmpinare, în mod corect „a apreciat că actul administrativ fiscal reprezentat de Decizia nr.....2008 cuprinde toate elementele cerute de art. 43 (2) Cod procedură civilă și a căror lipsă ar atrage nulitatea actului, instanța a reținut că Decizia nr./2008 cuprinde obiectul actului - majorări de întârziere, dar și motivele de fapt din care rezultă creanța fiscală pentru care au fost calculate respectiv venituri din profesii libere și comerciale, regularizarea și documentul prin care s-au individualizat sumele de plată.

Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs invocate, a probelor administrate și a dispozițiilor legale incidente, inclusiv art. 304¹ Cod procedură civilă, și văzând că nu sunt incidente disp. Art. 306 alin. 2 C. pr. Civilă, instanța constată că recursul formulat este neîntemeiat, urmând a fi respins pe acest

- considerent, după cum urmează:

Recurentul arată că hotărârea recurată nu cuprinde motivele pe care se sprijină, ceea ce atrage motivul de recurs prevăzut de art. 304 punctul 7 C.pr.civ., că prima instanță a ignorat motivele de ne/egalitate dezvoltate pe parcursul judecării în fond a cauzei, întrucât nu se poate desluși considerentul concret care a condus la soluția instanței, că motivarea sentinței este contradictorie, și prin aceasta se încalcă flagrant dreptul la un proces echitabil, motive ce nu pot fi primite de către Curte întrucât hotărârea pronunțată este în concordanță cu probatoriul administrat în cauză, fiind astfel temeinică și legală.

Judecătorul are obligația pe care o impune art. 6 paragraful 1 din C.E.D.O instanțelor naționale de a-și motiva deciziile, însă aceasta nu presupune existența unui răspuns detaliat la fiecare argument (Hotărârea *Perez*, paragraful 81: Hotărârea *Van der Hurk*, p. 20. paragraful 61: Hotărârea *Ruiz Torija*, paragraful 29: a se vedea, de asemenea, Decizia *Jahnke și Lenoble împotriva Franței*. Cererea nr. 40.490/98, CEDH2000-IX).

Tribunalul a reținut în mod corect că lipsa motivării sau motivarea insuficientă în fapt a actului administrativ fiscal nu atrage nulitatea actului, deși în speță nu se poate vorbi de o lipsă de motivare.

Reclamantul arată că din conținutul acestor acte nu se poate identifica obligația principală, însă în decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii, aflată la fila 5 din dosar fond se face trimitere la 10 decizii emise la 03.01.2008, iar instanța de fond în virtutea rolului activ a dispus efectuarea unei expertize de specialitate care să lămurească din punct de vedere fiscal aspectele deduse judecării.

Prin Deciziile nr.emise de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad la data de.....2008 au fost calculate

majorări de întârziere pentru neplata la termen a debitelor ^Prezentând impozit pe venitul global, plăți anticipate și impozit pe venituri din profesii comerciale fiecare decizie cuprinzând documentul prin care s-au individualizat sumele de plată cu scadențele de plată aferente, perioada pentru care au fost calculate majorările de întârziere, debitul care nu a fost achitat în termenul legal de Plată și pentru care s-au calculat accesoriile, numărul de zile și cota de calcul a majorărilor de întârziere precum și quantumul majorărilor de întârziere calculate prin decizia respectivă, astfel că nu se poate reține că aceste acte fiscale, ce fac corp comun cu decizia nr.....2008 sunt lipsite de motivare.

Expertul a arătat că majorările stabilite în sarcina reclamantului au fost calculate la scadența titlurilor de creanță care sunt declarațiile cje impunere proprii ale contribuabilului și care se depun personal la organele fiscale, în baza acestor declarații anuale, privind venituri din activități independente, se emite decizii de impunere și care se comunică prin poștă cu confirmare de Primire, se pot ridica pe bază de semnătură direct de la organul fiscal, iar în cazul fefuului de licență, se publică pe site-ul ministerului de finanțe.

Toate aceste decizii au fost comunicate legal reclamantului dar nu au fost achitate la termenele scadente, fapt generator de penalități și majorări de întârziere în quantum de lei.

La raportul de expertiză contabilă reclamantul a formulat obiecțiuni (fila 183 dosar fond), obiecțiunile ce au fost soluționate de același expert prin răspunsul aflat la filele 187-206 dosar fond, concluziile acestuia fiind aceleași.

La termenul de judecată din2009 instanța de fond respinge cererea reclamantului privind efectuarea unei noi expertize pe considerentul că cea efectuată în cauză nu beneficiază de o aparență de veridicitate, soluție legală, întrucât nu existau motive care să conducă la înlăturarea expertizei efectuate și dispunerea efectuării unei noi expertize care să aibă aceleași obiective.

Expertiza de specialitate este principalul considerent Ce a condus la soluția instanței de fond, iar motivarea sentinței nu este contradictorie, Tribunalul însușindu-și în totalitate concluziile expertului de specialitate.

Tocmai pentru faptul că instanța de fond a administrat toate probele necesare unui astfel de proces, recurgând și la părerea unui specialist care nu este parte în proces, s-a respectat dreptul la un proces echitabil, ceea ce presupune examinarea în mod

real a problemelor esențiale deduse judecatii 1997. C. lea Hotararea Helle

i
”

Conform interpretării constant oferite de Curte, art. 6 al Convenției implică mai ales în sarcina instanței obligația de a proceda la un examen efectiv al mijloacelor argumentelor și al elementelor de probă ale părților cel puțin pentru a le aprecia relevanța, astfel că nu se poate imputa instanței de fond faptul că a limitat probatoriul și că nu a examinat probele administrate.

în speța nu se impune suplimentarea probatoriului și nici nu sunt incidente motivele de modificarea a hotărârii prev. De art. 304 pct. 7 și 9 c. pr. Civilă.

**PENTRU
IN NUMELE
LEGI
DECIDE :**

Respinge recursul declarat de recurentul X împotriva sentinței civile nr.pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr....., în contradictoriu cu intimații D.G.F.P. Arad și A.F.P. Arad.
Irevocabilă.
Pronunțată în ședința publică din

PREȘEDINTE	JUDECĂTOR	JUDECĂTOR
-------------------	------------------	------------------

S

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ARAD

OPERATOR 3207/2504

Secția de contencios administrativ și fiscal,
litigii de muncă și asigurări sociale
Dosar nr.3259/108/2008

SENTINȚA CIVILA NR. 793

Ședința publică din data de 13 mai 2009

Președinte : Joița Huțu Grefier
: Monica Horodincă

S-a luat în examinare acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul Popescu Laurențiu Mihai, împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice Arad, pentru anulare act administrativ.

La apelul nominal se prezintă reprezentantul reclamantului - avocat Popovici Sergiu din Baroul Arad, reprezentanta pârâtei Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad - consilier juridic Iovescu Otilia, lipsă fiind reprezentantul pârâtei Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care, reprezentantul reclamantului depune la dosar practică judiciară și solicită instanței efectuarea unei alte expertize întrucât consideră că expertiza nu beneficiază de o aparență de veridicitate.

Reprezentanta pârâtei se opune admiterii cererii pentru efectuarea unei noi expertize considerând că nu se impune.

Instanța având în vedere prevederile art. 212 alin. 1 Cod procedură civilă și faptul că reclamantul nu și-a motivat cererea pentru a stabili dacă este necesară efectuarea unei noi expertize, va respinge cererea.

Reprezentantul reclamantului solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, tară cheltuieli de judecată.

Reprezentanta pârâtei solicită respingerea acțiunii și menținerea ca temeinică și legală a actelor și a deciziei atacate.

T r i b u n a l u l

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 18.08.2008, reclamantul Popescu Laurențiu Mihai a chemat în judecată pe pârătele Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și a cerut anularea Deciziei nr. 144./06.03.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.6302/03.01.2007 emisă de Administrația Finanțelor Publice Arad.

În motivarea acțiunii arată că prin actul de impunere contestat au fost calculate în sarcina sa obligații accesorii în sumă de 8.736 lei tară a se putea cunoaște obligația fiscală principală care a generat aceste majorări de întârziere.

Astfel, deși organul fiscal menționează deciziile nr. 230102138208-230102138217/03.01.2008 pentru care s-au calculat accesoriile, aceste decizii nu i-au fost comunicate și ca urmare, afirmă reclamantul, nu pot produce efecte și mai mult pentru individualizarea sumelor de plată este menționat un document cu nr. 122279 care are 2 date diferite.

Un alt motiv de nelegalitate al deciziei de plată al accesoriilor, invocate de reclamant, ar fi aceea că documentelor prin care se stabilesc obligațiile de plată sunt individualizate doar prin număr, ori, afirmă reclamantul nu are cunoștință de nici un act menționat de organul fiscal, ceea ce echivalează cu nemotivarea actului pentru care consecința ar fi nulitatea.

Reclamantul a invocat și excepția de prescripție a dreptului pentru stabilirea majorărilor aferente obligațiilor fiscale din anul 2001.

Prin întâmpinare pârâta Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad a invocat excepția lipsei calității sale procesuale pasive, întrucât Decizia nr. 144 06.03.2008 este emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, iar pe fond a cerut respingerea ca neîntemeiată a acțiunii.

În motivare arată că prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.6302,03.01.2008 au fost calculate în sarcina petentului accesorii reprezentând majorări de întârziere calculate în perioada 19.03.2005-31.12.2007 în sumă de 8.736 lei pentru neplata la termen a impozitului pe venitul global, a plăților anticipate și a impozitului aferent veniturilor din profesii libere și comerciale cu scadență cuprinsă între 15.12.2001-05.02.2007, în cuprinsul deciziei fiind evidențiate deciziile cu nr.230102138208-230102138217 03.01.2008, prin care au fost calculate majorările.

Pentru neplata în termen a obligațiilor fiscale, susține pârâta, reclamantul datorează conform art.19 din O.G. nr.92/2003 majorările de întârziere.

Pârâta a cerut respingerea excepției de prescripție a dreptului de a calcula accesorii pentru anul 2001 cu motivarea că potrivit art.91, 92 Cod procedură fiscală termenul de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale de 5 ani, începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui care s-a născut creanța fiscală și se întrerupe sau suspendă potrivit dreptului comun și în consecință pentru obligațiile accesorii aferente debitelor din anul 2001 termenul de prescripție a început să curgă la 1 ianuarie 2002 și se îndeplinea la 31.12.2006. termenul fiind însă întrerupt prin începerea executării silite în anul 2006.

Pârâta consideră că actul administrativ fiscal atacat cuprinde toate elementele cerute de art.43 Cod procedură fiscală sub sancțiunea nulității conform art.46.

Pentru a se lua în considerare și pârâta (Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad a cerut respingerea excepției de prescripție a dreptului de a stabili obligații accesorii pentru anul 2001 și a nulității pentru nemotivarea în fapt a actului administrativ fiscal și respingerea pe fond a acțiunii ca neîntemeiată.

În cauză instanța din oficiu a dispus efectuarea unei expertize contabile judiciare, care a fost efectuată de experta Nițu Corina (filele 110-177, 187-206).

concluziile expertului fiind acela că obligațiile accesorii stabilite de Administrația Finanțelor Publice Arad prin Decizia nr.6302/03.01.2008 au fost corect calculate.

În temeiul art.137 Cod procedură civilă instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și de fond care fac de prisos în totul sau în parte cercetarea fondului.

Excepțiile au fost puse în discuția părților în ședința publică din 15.10.2008 (fila 67).

Instanța va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad, având în vedere că prin acțiune se solicită anularea Deciziei nr.6302/03.01.2008 al cărui emitent este.

Instanța va respinge și excepția prescripția dreptului de a stabili obligații accesorii pentru creanțele fiscale din anul 2001, având în vedere că termenul de prescripție de 5 ani pentru stabilirea obligațiilor fiscale aferente anului 2001 a început să curgă la 01.01.2002 și a fost întrerupt în cursul anului 2006 prin efectuarea actelor de executare silită (filele 42-50) fiind aplicabile prevederile art. 91,92 din O.G. nr.92/2003.

De asemenea, instanța apreciază că actul administrativ fiscal reprezentat de Decizia nr.6302/03.01.2008 (fila 5) cuprinde toate elementele cerute de art.43 (2) Cod procedură civilă și a căror lipsă ar atrage nulitatea actului conform art.46 Cod procedură fiscală. Pe lângă faptul că lipsa motivării în fapt a actului administrativ fiscal nu atrage nulitatea actului, instanța va reține că Decizia nr. 6302/2008 cuprinde obiectul actului - majorări de întârziere, dar și motivele de fapt din care rezultă creanța fiscală pentru care au fost calculate, respectiv venituri din profesii libere și comerciale, regularizarea și documentul prin care s-au individualizat sumele de plată (anii 2001-2007).

Trebuie precizat că titlurile de creanță - declarații fiscale, decizii de impunere, deciziile referitoare la accesorii se emit sub forma unor formulare stabilite prin ordine de Ministerul Finanțelor Publice în concordanță cu prevederile codului fiscal și de procedură fiscală, sunt documente care se emit și prin intermediul mijloacelor informatice (art.43 (3) Cod procedură fiscală), ca urmare nu putem considera că un act administrativ fiscal nu este motivat, întrucât nu cuprinde o descriere detaliată asupra obligațiilor fiscale, în condițiile în care sunt suficiente elemente de identificare a creanței fiscale, astfel că va înlătura susținerile reclamantei cu privire la nulitatea deciziei.

Revenind la fondul cauzei, instanța va reține că reclamantul nu a invocat nici un motiv de netemeinicie al deciziei ci aceasta ar fi determinată așa cum lasă reclamantul să se înțeleagă din cuprinsul acțiunii, că nu a înțeles din cuprinsul acesteia pentru ce creanță principală s-au calculat accesoriile.

Evident că susținerea reclamantului că „nu înțelege” conținutul actului atacat nu este de natură a aprecia că acesta este nelegal. Actele administrativ fiscale nu pot fi încheiate într-o formă rudimentară pentru a fi pe înțelesul tuturor ci conform legilor fiscale.

Din actele și lucrările dosarului instanța va reține că prin decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr.6302/03.01.2008, în temeiul art.88 lit.c și art.19 Cod procedură civilă, au fost stabilite în sarcina reclamantului obligații accesorii reprezentând majorări de întârziere în sumă de 8.736 lei calculate pentru

perioada 19.03.2005-31.12.2007 pentru neplata la termenul legal a impozitului pe venitul global, a plăților anticipate și a impozitului aferent veniturilor din profesii libere și comerciale cu scadențe cuprinse între 15.12.2001-05.02.2007.

Întrucât aceste obligații principale provin din sume de plată (datorate) aferente unor ani diferiți - cuprinse în decizii de impunere anuală sau impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit privind venitul din activități independente diferite - deci cu scadențe diferite, iar în cadrul aceleiași scadențe, cu aplicarea corespunzătoare a procentelor legale de majorări de întârziere în perioadele respective, stabilirea accesoriilor s-a făcut prin mai multe decizii distincte, respectiv **nr.230102138208-230102138217/03.01.2008** care au fost cuprinse ca și componente ale unei decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii.

DE PRECIZAT - DECIZIILE CU NUMERELE 230102138208-230102138217/03.01.2008 NU EXISTĂ ÎN FORMĂ SEPARATĂ ci așa cum a fost concepută Decizia nr.6302 03.01.2008, pentru motivele menționate mai sus.

Titlurile de creanță pentru care s-au calculat accesorii identificate conform mențiunilor din Decizia nr.6302/31.01.2005 sunt cele aflate la filele 70-81 și au fost comunicate reclamantului, unele prin semnătură de primire, iar altele prin poștă (filele 175-176).

Mai mult, prin neplata obligațiilor fiscale la termen, titlurile de creanță au devenit titluri executorii conform art.141 (2) (fost 137 înainte de republicare) Cod procedură fiscală, care au fost atacate pe calea contestației la executare (filele 83-94. 42-50) și menținute de instanțele de judecată.

Expertul desemnat în cauză a verificat titlurile de creanță conform datelor de identificare din decizie și modul de calcul al accesoriilor și a stabilit că raportat la titlul de creanță, organul fiscal a calculat corect accesorii de natura majorărilor de întârziere în sumă de 8.736 lei.

Instanța își însușește concluziile raportului de expertiză tară a lua în considerare variantele cerute de reclamant prin obiecțiuni, apreciindu-le ca nerelevante.

Ca urmare, în condițiile în care reclamantul nu a achitat în termen obligațiile fiscale cu scadență în perioada 15.12.2001-05.02.2007 datorează conform art.119 Cod procedură civilă majorări în sumă de 8.736 lei calculate pentru perioada 19.03.2005-31.12.2007.

Pentru aceste considerente de fapt și de drept, apreciind că atât Decizia nr. 6302 31.01.2008 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad cât și Decizia nr. 144 2008 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Arad sunt legale va respinge acțiunea ca neîntemeiată.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă nu vor fi acordate cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive
In numele legii
H o t ă r ă ș t e

Respinge acțiunea formulată de reclamantul Popescu Laurențiu Mihaî, domiciliat în Arad, str.Barabas Bela nr.4, împotriva pârâtelor Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, B-dul Revoluției nr.79 și Administrația Finanțelor Publice Arad, B-dul Revoluției nr.77, pentru anularea Deciziei nr. 144/06.03.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale nr.6302/03.01.1007 emisă de Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 13.05.2009.

Președinte
Joița Huțu

Grefier
Monica Horodincă

Red.J.H.
Dact.M.S./5 ex.
15.06.2009
3 corn/15.06.2009

K /; j
- "v //

c A/
^ : ^ > ' ^

Se comunică:

- reclamant - Popescu Laurențiu Mihai, Arad, str.Barabas Bela nr.4
- pârâta - Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, B-dul Revoluției nr.79
- pârâta - Administrația Finanțelor Publice Arad, B-dul Revoluției nr.77